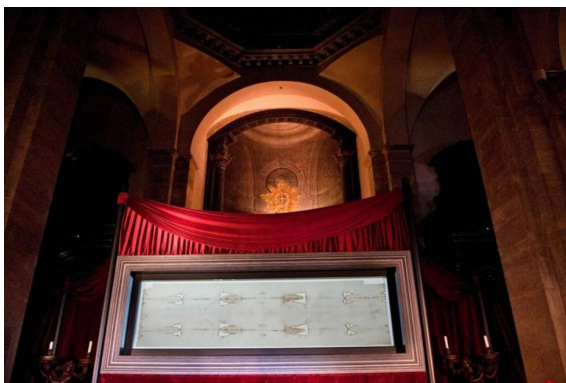

Az ENEA olasz országos intézet kutatói közzétették jelentésüket arról az ötéves vizsgálatról, amelyben arra kerestek választ, milyen fizikai és kémiai folyamatok eredményeként jöhetett létre a torinói lepen látható kép.

A tudósok kiindulásként egyértelműen elutasítják azt a feltevést, hogy a lepel középkori hamisító munkája lenne. Az elmélet alapja egy C14 méréseken alapuló kormeghatározás volt, melynek objektivitása több szempontból kétséges (a mintavétel esetlegessége, bizonyított számítási hibák, a laboratóriumi „nyers” adatok eltitkolása). A most lezárult vizsgálat fényében azonban mindez másodlagossá vált. Az igazi bökkenő ugyanis az, hogy a szakemberek nemhogy középkori módszerekkel, de *a legmodernebb laboratóriumi technikákkal sem képesek előállítani* olyan képet, mint ami a lepen látható.

A jelentés megállapítja: a torinói lepen halványan kivehető képnek, amelyen egy megkorbácsolt és keresztre feszített férfi holtteste látható, számos különleges fizikai és kémiai jellemzője van. A kutatók hiába próbáltak hasonló képet előállítani, senkinek sem sikerült olyan utánzatot létrehozni, ami mikro- és makroszkopikus jellemzőiben is megegyezett volna az eredetivel. Lézersugárral például makroszkopikusan hasonló képet hoztak létre, ami viszont mikroszkopikusan jelentős eltéréseket mutatott. A mindenütt egyenletes elszíneződést tehát mai laboratóriumban nem lehetséges előállítani, amit számos, hivatkozásként felsorolt cikk igazol.

A lepel legutóbbi átfogó vizsgálata (Shroud of Turin Research Project, Inc. /STURP/, 1978) során harmincegy tudós próbált magyarázatot találni a kép létrejöttére. Az akkori legmodernebb technikával, két és fél millió dollár értékű képalkotó és analizáló

berendezésekkel vizsgálták a szövetet. Megállapították, hogy a kép nem festés vagy nyomdai eljárás útján és nem is hő hatására keletkezett. Az elszíneződés kizárólag a szálakat alkotó rostok felszínén látható, mégpedig rendkívül vékonyan. Az elszíneződött réteg vastagsága mindössze 200 nm, vagyis a milliméter ezredrészének ötöde, ami a lenrost elsődleges sejtfalának felel meg. A STURP további megállapításai voltak, hogy a leplen emberi vér található, és a vérfoltok alatt nincsen kép; az elszíneződés háromdimenziós információt hordoz a testről; a képet alkotó, elszíneződött rostok sérülékenyebbek, mint az el nem színeződöttek; a rostok felszíni elszíneződése ismeretlen folyamat eredménye, amely oxidációt, dehidrációt és konjugációt okozott a len cellulózszerkezetében. Más szóval: az elszíneződés a szövet felgyorsult öregedési folyamatából származik.

A mostani kutatásról készült jelentés leszögezi: „a festékanyag hiánya és az elszíneződött réteg rendkívüli vékonysága szinte teljesen kizárja, hogy a leplen látható képet kémiai kontaktussal hozták volna létre, akár modern laboratóriumban, akár egy középkori hamisító műhelyében”. Megállapítja továbbá: „A testnyílásoknál semmilyen jele nem látszik a bomlásnak, ami 40 órával a halál beállta után általában megkezdődik. Ebből következik, hogy a képet nem bomlásból származó gázok hozták létre, illetve hogy a test nem lehetett két napnál tovább a lepelben.”

Az ENEA kutatói arra az eredményre jutottak, hogy „a lenvásznat rövid, intenzív vákuum UV sugárzás tudná úgy elszínezni, hogy az a torinói lepel jellemzőit: színárnyalatait, rostfelszíni elszíneződését és a fluoreszcencia hiányát is megőrizné. Hozzáteszik azonban: egy átlagos magasságú ember testfelületének megfelelő terület (17 ezer cm²) azonnali elszínezéséhez összesen 34 ezer milliárd wattos VUV sugárzásra volna szükség. Ez a technika mai fejlettsége mellett nem lehetséges, mert ilyen teljesítményű VUV fényforrás jelenleg nem létezik; a ma rendelkezésre álló legerősebb berendezés néhány milliárd Watt teljesítményű” – olvasható a Vatican Insider összefoglalójában.

A teljes, olasz nyelvű tanulmány [itt](#) olvasható.

/forrás: Magyar Kurír/